

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1914

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de Minister van Defensie over *de hedendaagse veiligheidsrisico's bij een amfibische operatie* (ingezonden 22 april 2014).

Antwoord van Minister **Hennis-Plasschaert** (Defensie) (ontvangen 12 mei 2014).

Vraag 1

Kent u het bericht «Marines seek new tech to get ashore vs. missiles; reinventing amphib assault»?¹

Antwoord 1

Ja, ik heb kennis genomen van dit artikel.

Vraag 2 en 3

Hoe beoordeelt u de toenemende veiligheidsrisico's bij amfibische operaties veroorzaakt door de proliferatie van geavanceerde wapens zoals sensorgeleide anti-schip lange afstands-raketten?

Kunt u aangeven of en in welke mate de marine rekening houdt met de commercieel verkrijgbare 25-zeemijl radar en het risico dat mariniers bij een landing daarmee eenvoudig gedetecteerd kunnen worden door bijvoorbeeld kleine niet-statelijke actoren?

Antwoord 2 en 3

In zijn algemeenheid nemen met de proliferatie van moderne wapensystemen de risico's en de complexiteit van militaire operaties toe. Zoals ik in mijn nota «In het belang van Nederland» heb aangegeven, blijkt uit de veiligheidsanalyse dat toekomstige dreigingen en bijbehorende risico's zich moeilijk exact laten voorspellen. Wanneer het voornemen bestaat eenheden in te zetten, volgt een dreigingsanalyse die toegespitst is op de te bereiken doelstelling, het specifieke inzetgebied en de capaciteiten van mogelijke tegenstanders. De proliferatie van moderne wapen- en sensortechnologieën is dan één van de factoren van die dreigingsanalyse. In de militaire professie worden op basis van die analyse modus operandi ontwikkeld die rekening houden met de onderkende risico's.

¹ <http://breakingdefense.com/2014/04/marines-seek-new-tech-to-get-ashore-vs-missiles-reinventing-amphib-assault>

Vraag 4 t/m 7

Herkent u het in het artikel geschetste beeld dat amfibische operaties wegens tactische en veiligheidsredenen over steeds grotere afstanden moeten plaatsvinden? Zo ja, hoe gaat

Defensie hiermee om? Zo nee, waarom niet?

Zijn de landingsvaartuigen van de marine nog steeds in staat om mariniers en materieel veilig naar het strand te verplaatsen nu de afstanden waarbinnen operaties plaatsvinden steeds groter worden?

Overweegt u maatregelen om de landingsvaartuigen aan te passen om ze zodoende veiliger en sneller te maken en hun actieradius te vergroten?

Kunt u gezien de toenemende aandacht voor maritieme en amfibische operaties in kustwateren aangeven of en welke aanpassingen er nodig zijn voor wat betreft het materieel alsook het tactische aspect?

Antwoord 4 t/m 7

Het hanteren van een grotere afstand om buiten het bereik van een wapensysteem van een tegenstander te blijven, is een veelvuldig toegepast principe. Defensie analyseert de dreigingsontwikkelingen voortdurend en innoveert doctrines en bestaande wapen- en sensorsystemen om hierop in te spelen.

De landingsvaartuigen van de marine opereren meestal in een internationaal vlootverband met de beschikbaarheid van een grote hoeveelheid sensoren en wapensystemen. De inzet en veiligheid van het individuele landingsvaartuig kan verder worden vergroot door operationele aanpassingen op het gebied van mobiliteit (snelheid), actieradius (verder van het moederschip) en bescherming (sensoren, wapensystemen en communicatieapparatuur).

Momenteel is Defensie een aanpassing van de grote landingsvaartuigen (*Landing Craft Utility*) aan het voorbereiden waarover de Kamer te zijner tijd volgens het Defensie Materieel Proces (DMP) zal worden geïnformeerd.

Ook worden andere operationele aanpassingen (doctrinair /tactisch) doorgevoerd uit geleerde lessen bij anti-piraterijoperaties. Een succesvolle wijze van optreden is de inzet van het landingsvaartuig op afstand van het moederschip ter ondersteuning van andere kleinere vaartuigen. Hierdoor kan een groter zeegebied effectief worden bestreken.